

[H. F. Ulrichsen.]

dette Tidspunkt, idet Statsbanerne saa godt som til enhver Tid har Brug for Skinne-materiel. Medens der gør sig særlige Forhold gældende for Broklappernes Vedkom-mende, tror jeg ikke, at de Forhold, der gør sig gældende for Skinnerne, specielt er knyt-tet til 1933; Skinnerne vil akkurat lige saa godt kunne anvendes paa andre Banestræk-ninger i 1934 eller 1935.

Fuglsang: Jeg vil gerne gøre den Bemærkning til Ministeren, at naar vi ikke i Forbindelse med Spørgsmaalet om Skern—Videbæk-Banen og Ringsted—Frederikssund-Banen stiller Forslag angaaende de to Banestrækninger, der ikke er færdigbygget, er det, fordi vi mener, at det er tidnok at slette disse Bestemmelser i Loven, naar man endelig en Dag kommer til det Resultat, at nu vil man give Tilslutning til at nedlægge disse Baner. Det kan i hvert Fald ikke koste Statsbanerne noget, at det staar i Loven.

Jeg er ganske uenig med Ministeren i, at Rigsdagen nu faar Ansvaret for Statsbanernes Underskud. Rigsdagen kan i alt Fald kun faa Ansvaret for den Del af Under-skuddet, der ikke kan falde bort ved de Beparelser og Forenklinger, som kan gennemføres, og som Stykgodsudvalget har fastslaaet maa kunne gennemføres. Og det er ikke alene de Beparelser, som Stykgods-udvalget foreslaar, der er Mulighed for, jeg kunde tænke mig, at der var Mulighed for betydelig større Beparelser end dem, der har været Tale om her.

Naar Ministeren siger, at alene Vedlige-holdelse af og Tilsyn med Baner til Person-traffic koster ca. 2 000 Kr. pr. Banekilo-meter, er jeg ikke i Tvivl om, at det er rigtigt. Jeg har ogsaa læst det i de Oplysninger, Ministeren har givet Udvalget, og som findes optrykt i Betænkningen. Det har imidlertid været fremført fra Befolkningens Side, uden at jeg har været i Stand til at kontrollere Forholdet, at der er et dobbelt Tilsyn, hvilket slet ikke er nød-vendigt, saa der maa sikkert ogsaa kunne spares noget paa det Punkt. 2 000 Kr. er et meget stort Beløb pr. km; man kunde have ansat en Mand for hver eneste km til at passe en saadan Strækning.

Jeg vil gerne spørge Ministeren — det kom Ministeren ikke ind paa, skønt jeg havde stillet det som en Forespørgsel —, om han ikke er enig med mig i, at Staten først skal gøre sit, før den kan komme med Krav til Befolkningen, før den med Rette kan kræve, at nu skal vi have de Baner nedlagt. Og saa

vil jeg for øvrigt gentage min Forespørgsel, om ikke Ministeren mener, at det var rimeligt, at vi, i alt Fald inden vi igen faar Forslag om eventuelt at nedlægge andre Baner, hvad der stadig væk er Tale om, fik en samlet Trafikplan for vort Land.

Vesterager: Der er Enighed mellem den højterede Minister og mig om, at Godstrafikken skal bevares for Skern—Videbæk-Banen indtil videre, og jeg er naturligvis glad for, at man har foreslaaet denne Ordning. Men naar Befolkningen paa en Egn staar overfor at skulle have deres Bane til at forrente sig noget bedre, saa bør man ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side give dem saa gode Betingelser som muligt, og jeg tror, at det er en uklog Fremgangsmaade at kaste Persontrafikken fuldstændig bort og kun bevare Godstrafikken. Jeg tror, det vilde lønne sig, om man lod Befolkningen faa Lov at gøre et Forsøg netop under de Forhold, som nu en Gang foreligger. Ellers er jeg bange for, at den ikke vi. naa det heldige Resultat, som vi alle sammen ønsker skal naas.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Fuglsang, at selvfølgelig skal Statsbanerne gøre deres Pligt med Hensyn til at drive Banerne saa billigt som muligt. Det er selvfølgelig ikke gjort med at undersøge Forholdene paa 14 Sidebaner; alle de andre Baner skal underkastes en lignende Gennemgang, om end det ikke skal ske gennem Stykgodsudvalget. Resultatet af Undersøgelsen for de 14 Sidebaner har altsaa været, at man har ment at kunne foreslaa, at de 9 af disse opretholdes, naar der foretages visse Forenklinger og Beparelser, og det har man gjort, fordi bl. a. flere af disse Baner maa betragtes som relative Hovedruter for de paagældende Landsdele. Derimod er der ikke noget mærkværdigt i, at Ministeren for de 5 daarligste Baners Vedkommende, for hvilke Udgifterne er omtrent dobbelt saa store som Indtægterne, og som paaviselig ikke er gaaet frem, men tværtimod er gaaet tilbage, og som kan karakteriseres som af Befolkningen forladte Baner, søger at faa Rigsdagens Tilslutning til disse Baners Nedlæggelse, og det maa blive Rigsdagens Ansvar, hvis den ikke følger Ministeren i saa Henseende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

forkastedes med 56 Stemmer mod 25.